

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій з приводу ініціатив легалізації так званих одностатевих шлюбів (реєстрації одностатевих партнерств)

Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій з глибоким занепокоєнням відзначає наявність в нашій державі спроб законодавчо встановити так звані одностатеві шлюби або зареєстровані одностатеві партнерства. Такі ініціативи походять у першу чергу від громадських організацій, які виступають від імені осіб нетрадиційної статевої орієнтації. Ці ініціативи також мають підтримку від іноземних держав, де легалізовано так звані одностатеві шлюби або партнерства.

У зв'язку з цим Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій від імені представлених в ній основних християнських, юдейських та мусульманських конфесій України звертається до Верховної Ради України з пропозицією чітко та не двозначно зафіксувати у законах нашої держави те, що подружжя (сім'ю) можуть створити виключно чоловік і жінка.

Сім'я, як союз чоловіка й жінки, є встановленою Самим Богом. Вона є основою суспільства, має на меті народження та повноцінне виховання дітей, сприяє збереженню суспільної моралі. Тож ми категорично виступаємо проти надання права усиновлення дітей одностатевим парам. Досвід багатьох економічно розвинених країн, у яких спостерігається ослаблення або нівелювання інституту традиційної сім'ї, свідчить, що ці країни стикаються з такими проблемами, як катастрофічне падіння народжуваності, демографічна криза, критичне зниження суспільної моралі. У свою чергу все це має не тільки духовні, але й відчутні економічні наслідки.

Представники згаданих громадських організацій у своїх заявах намагаються змішати поняття толерантного ставлення до осіб, які мають нетрадиційну статеву орієнтацію, з толерантним ставленням до самого явища збоченої сексуальності. Віруючі не мають ненависті або упередженого ставлення до осіб, які мають гомосексуальні схильності, але всі ми не можемо і не будемо миритися з гомосексуалізмом, іншими аморальними діями та їхньою пропагандою, як явищами духовного й суспільного життя.

Священні Писання наших релігій однозначно свідчать, що сексуальні відносини між представниками однієї статі є важким гріхом. За нього Бог насилає покарання те тільки на тих, хто особисто його звершує, але й на тих, хто вголос чи мовчки його схвалює. Тому релігійні організації не можуть відсторонено спостерігати за тим, як в українському суспільстві, під виглядом боротьби за права людини й демократію, пропагується терпиме й навіть схвальне ставлення до самого явища одностатевих сексуальних відносин.

Представники так званої сучасної науки намагаються переконати суспільство в тому, що одностатева сексуальність є вродженим варіантом норми. Насправді ж такий гріховний потяг не є ні вродженою особливістю певної людини, ні варіантом нормальної статевої

поведінки. З релігійної точки зору гомосексуальність є наслідком особистого вільного, але помилкового, вибору людини та проявом глибоко вкоріненого у ній гріха. Тому, як і всякий гріх, цей гріх, з Божою допомогою, людиною може бути подоланий. І першим кроком до цього має бути визнання неприродності й гріховності одностатевих сексуальних відносин.

У світлі цього ми виступаємо категорично проти законодавчого встановлення у нашій державі одностатевих шлюбів чи реєстрованих одностатевих партнерств. Передбачені законами права й пільги, якими користуються традиційні подружжя, серед іншого є й способом заохочення громадян до утворення сім'ї, як фундаментального суспільно корисного інституту. Тому держава у жодному разі не повинна заохочувати своїх громадян до одностатєвого сексуального життя, прирівнюючи такі "союзи" до звичайних сімей.

Досвід країн, які реєструють одностатєві шлюби чи партнерства свідчить, що започаткований державою шлях віддалення закону від суспільної моралі веде у прірву. Там, де легалізовано проституцію й наркоманію, одностатєві шлюби й евтаназію, вже зараз ставиться питання про легалізацію педофілії. Одночасно такі держави найбільше потерпають від демографічної кризи та духовної деградації. Вже у найближчому часі корінному населенню цих країн загрожує повне зникнення. Ми не хочемо, щоб Україна пішла цим шляхом.

Ми не виступаємо за дискримінацію осіб, які вважають себе гомосексуалістами, але ми категорично проти того, щоб гомосексуальний спосіб життя й поведінка трактувалися як природні, нормальні й корисні для суспільства й особистості. Ми проти того, щоб гомосексуалізм пропагувався, як варіант норми статевого життя і щоби держава заохочувала своїх громадян до одностатєвих сексуальних стосунків. Ми готові у відкритій дискусії обстоювати погляд на дану проблему, викладений у цьому листі. Ті, хто бажає побороти будь-які гріховні потяги й пристрасті, завжди знайдуть допомогу в наших конфесіях.

Від імені українських конфесій звернення підписали:

Філарет – Патріарх Київський і всієї Руси-України, предстоятель Української Православної Церкви Київський Патріархат;

Любомир (Гузар) – Верховний Архієпископ Української Греко-Католицької Церкви;

Микола Забуга – Протоієрей, ректор Київської духовної академії і семінарії Української Православної Церкви;

Віталій Даньчак – Митр. протоієрей Української Автокефальної Православної Церкви;

Маркіян Трофим'як – Єпископ, заступник Голови Конференції Римсько-Католицьких Єпископів України;

В'ячеслав Нестерук – голова Всеукраїнського Союзу об'єднань євангельських християн-баптистів;

Михайло Паночко – Єпископ Всеукраїнського Союзу Церков християн віри євангельської – п'ятидесятників;

Леонід Падун – Старший єпископ Української Християнської Євангельської Церкви;

В'ячеслав Горпинчук – Єпископ Української Лютеранської Церкви;

Леонід Волощук – заступник президента Української Уніонної Конференції Церкви адвентистів сьомого дня;

Андрій Гамбург – президент Синоду Німецької Євангелічно-Лютеранської Церкви України;

Анатолій Глуховський – президент Українського Біблійного Товариства;

Яків Дов Блайх – Головний рабин м. Києва та України, президент Об'єднання іудейських релігійних організацій України;

Ахмед Тамім – Муфтії України, глава Духовного управління мусульман України;

Курткумеров емір Усеїн – відповідальний секретар Духовного управління мусульман Криму.

[м. Київ, 24 листопада 2006 р.](#) *Інститут релігійної свободи, м.Київ*
www.irs.in.ua ☐☐ теги: [ВРЦіРО](#)